

RAAD VAN BEHEER

HOUDEN VAN HONDEN

MODULE 4 WETTEN EN REGELS

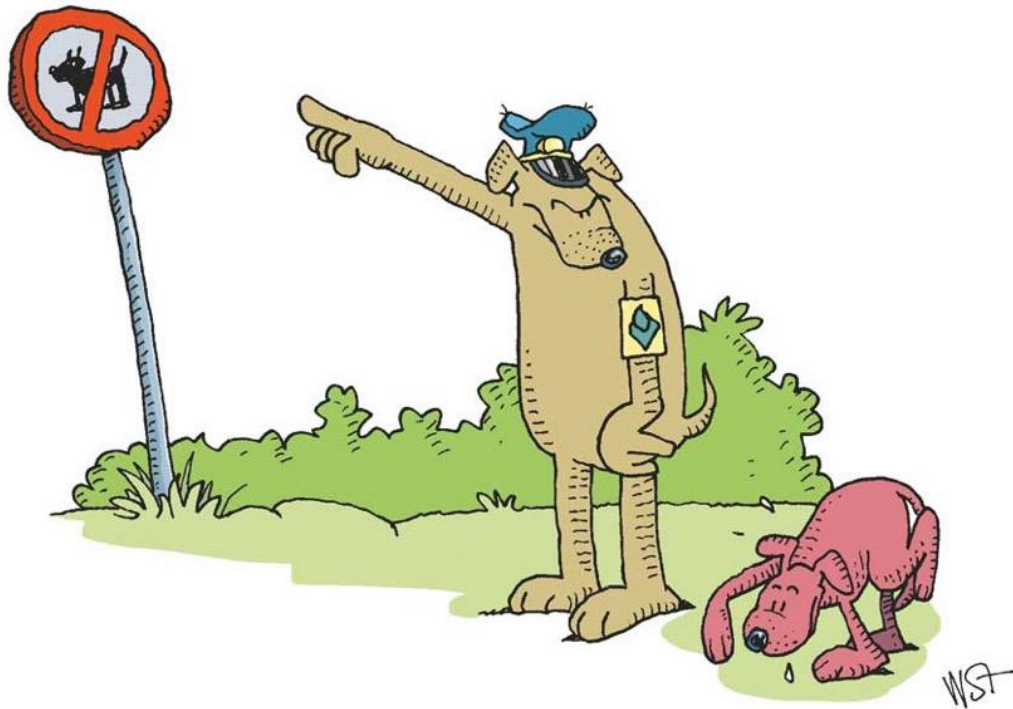
Module 4, Wetten en regels Basicursus Fokken en houden van honden.	Eindtermen	Geschatte uren
		6 uur
K. kent de basisstructuur van de Nederlandse kynologie.	Structuur Raad van Beheer, rasverenigingen, VFR, RSI, Fairdog.	
K. kent de reglementen m.b.t. fokken.	Aanvraag kennelnaam (regelgeving, procedure, voorwaarden). Dekaangette. Stamboomaanvraag (procedure, namen). DNA-registratie. Wetgeving omtrent vaccinaties/titeren. Gereguleteerde administratieve afhandeling.	
K. is op de hoogte van de fokkersethiek.	Social media, omgang en voorlichting/begeleiding pupkopers, koopovereenkomsten.	
K. is op de hoogte van wetgeving m.b.t. het fokken van honden	Kent regelgeving Wet Dieren.	

Overzicht wijzigingen:

Datum	Pagina	Toelichting
februari 2021	6	Wijziging naam hondenlogboek
februari 2021	7	Nieuw: toevoeging voorwaarden fokkerij rashonden
februari 2021	9-10	Wijzigingen plan Fairfok/Fairdog
februari 2021	11	Nieuwe regels kennelnamen
februari 2021	13	Regels Verenigd Koninkrijk

INHOUD:

DE BASISSTRUCTUUR VAN DE KYNOLOGIE	3
STRUCTUUR VAN DE RAAD VAN BEHEER	3
HET KYNOLOGISCH REGLEMENT	4
VERENIGINGS FOK REGLEMENT (VFR)	7
RASSPECIFIEKE INSTRUCTIES	7
PLAN FAIRFOK	9
REGLEMENTEN M.B.T. HET FOKKEN	11
AANVRAAG KENNELNAAM	11
DEKAANGIFTE, GEBOORTEAANGIFTE EN STAMBOOMNAAM	12
DNA-REGISTRATIE	13
WETGEVING OMTRENT VACCINEREN EN TITEREN	15
GEREGLEMENTEERDE ADMINISTRATIEVE AFHANDELING	16
FOKKERSETHIEK	18
OMGANG MET, EN BEGELEIDING VAN PUPKOPERS	18
SOCIAL MEDIA	19
KOOPOVEREENKOMST	20
WET DIEREN	22

DE BASISSTRUCTUUR VAN DE KNOLOGIE

STRUCTUUR VAN DE RAAD VAN BEHEER

Het hoogste orgaan van de georganiseerde kynologie in Nederland is de Raad van Beheer op Kynologisch gebied in Nederland. De Raad van Beheer, zoals doorgaans kortweg genoemd, is een vereniging van verenigingen. Het internationale overkoepelende orgaan is de FCI (Fédération Cynologique Internationale), waarbij wereldwijd meer dan 80 landen zijn aangesloten. De regels van de Raad moeten altijd ten minste voldoen aan de eisen die de FCI stelt.

De verenigingen waaruit de Raad van Beheer bestaat, zijn:

De regionale verenigingen (ook kynologenclub of kynologenvereniging genoemd).

De rasverenigingen.

De bijzondere verenigingen te weten:

- de Koninklijke Nederlandse Kennelclub "Cynophilia"
- de Nederlandse Jagersvereniging
- de Vereniging van Keurmeesters op Kynologisch Gebied in Nederland
- de Vereniging "Kunogonda"
- de Nederlandse Bond van Gebruikshondensportverenigingen
- de Nederlandse Vereniging voor Instructeurs in Hondenopvoeding en -opleiding
- de Nederlandse Reddingshonden Bond
- de Vereniging Ringmedewerkers Nederland
- het Kynologen Verbond Nederland

HET KYNOLOGISCH REGLEMENT

De vereniging kent een aantal reglementen waaraan iedere vereniging die is aangesloten zich moet houden en waar iedereen die gebruik maakt van haar diensten zich aan onderwerpt. Die reglementen zijn te vinden in het document dat bekend staat als het 'Kynologisch Reglement', dat voortdurend aangepast wordt aan nieuwe omstandigheden. In dat boekje zijn de volgende reglementen opgenomen:

- **De Statuten**

In de statuten zijn de basisregels voor verenigingen vastgelegd, zoals doelstelling, lidmaatschap, bestuur, algemene vergaderingen, commissies, enz..

- **Het Huishoudelijk Reglement**

Dit reglement diept begrippen verder uit, de eisen gesteld aan het aanvragen en toekennen van het lidmaatschap, de communicatie tussen leden onderling, de plichten en rechten van de aangesloten verenigingen, de contributie, de beëindiging van het lidmaatschap, bestuursverkiezing, speciale ereprijzen, de werkwijze van het bestuur, de taakomschrijving van de directie van het bureau, het hoe en wat rondom de Algemene Vergaderingen enz.

- **De Algemene Voorwaarden van Levering**

Hierin wordt beschreven welke diensten en goederen de Raad van Beheer levert zoals het toekennen van kennelnamen, het bijhouden van het stamboek, toekenning van titels, verzorgen van opleidingen, toekennen van het houden van shows of wedstrijden, het tuchtrecht en de geschillencommissie, enz. en onder welke voorwaarden dat gebeurt.

- **Het Kynologisch Reglement**

Dit is het reglement waar men mee te maken heeft als men van de diensten van de Raad van Beheer gebruik maakt.

- **Het Reglement van Orde**

Dit reglement voorziet in de regels die gehanteerd worden tijdens een Algemene Vergadering en beschrijft de rechten en plichten van bestuur en aanwezige vertegenwoordigers.

HOOFDSTUKKEN VAN BELANG

Voor de cursus “Fokken en Houden van Honden” zijn de hoofdstukken I, II, III, VI, VII en VIII van het Kynologisch Reglement van belang.

Het volledige reglement is te downloaden via www.houdenvanhonden.nl of is op te vragen bij het bureau. Omdat het Kynologisch Reglement onderhevig is aan veranderingen, is er voor gekozen alleen aan te geven waarover de diverse hoofdstukken handelen en de tekst niet in een verkorte versie weer te geven.

Hoofdstuk I

Dit hoofdstuk behandelt alle **Algemene Bepalingen** die gehanteerd worden in het Kynologisch Reglement. We vinden er de taakstelling van de Raad van Beheer, de regeling van de rechtsmacht en de omschrijvingen van de begrippen in de Nederlandse kynologie zoals die gebruikt worden in de reglementen. Ook in het Huishoudelijk Reglement zijn veel definities opgenomen.

Hoofdstuk II

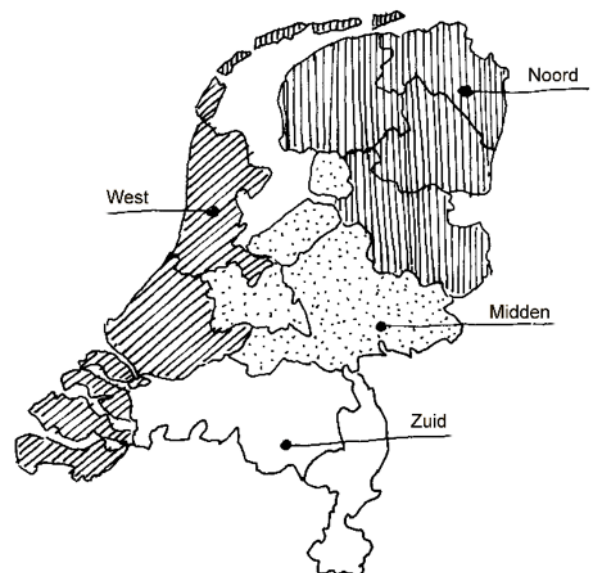
Dit hoofdstuk behandelt de organisatiestructuur van de Nederlandse kynologie. In een vijftal Titels vinden we:

- Algemene bepalingen
- Het bestuur van de Raad van Beheer (Statuten)
- De verenigingen
- Soort besluiten
- Het overleg tussen de verenigingen (HR)

Hoofdstuk III

In dit hoofdstuk kunnen we alle regels vinden met betrekking tot de registratie van de rashondenpopulatie in Nederland. In een viertal Titels vinden we:

- Algemene bepalingen
- De Nederlandse stamboekhouding

Indeling Rayons

Nederland.

De opzet en indeling; de voorwaarden tot inschrijving; de procedure voor inschrijving; wijzigingen; namen; stambomen en afstammingsbewijzen.

- Kennelnamen
- Algemene bepalingen; de procedure en voorwaarden voor de toekenning van een kennelnaam; wijzigingen
- Het hondenlogboek

Hoofdstuk VI

In dit hoofdstuk vinden we de reglementen met betrekking tot het tuchtrecht en de procedures daaromheen. In vijf Titels behandelt dit hoofdstuk:

- Algemene bepalingen
- Bijzondere verboden
- Straffen
- Het instituut "het tuchtcollege voor de kynologie"
- De procedure

Hoofdstuk VII

Ook dit hoofdstuk heeft te maken met rechten en plichten. Hierin wordt de bezwaar- en beroepsmogelijkheid tegen besluiten van de Raad van Beheer aangegeven. Vier Titels behandelen:

- Algemene bepalingen
- De geschillencommissie
- De beroepsprocedure
- De schorsing

Hoofdstuk VIII

Dit hoofdstuk betreft de Fokkerij en Gezondheid.

Hierin is het Basisreglement Welzijn & Gezondheid (BWG) opgenomen. Verder is hier opgenomen:

- Verenigingsfokreglementen
- Totstandkoming minimale voorwaarden voor de fokkerij van rashonden

Verenigings Fok Reglement (VFR)

Buiten de regels van de Raad van Beheer zijn er natuurlijk ook nog andere regels: die van de rasverenigingen. Rasverenigingen hebben een zogenaamd "VFR", een Verenigings Fok Reglement. Daarin staan de minimale eisen opgenomen die gelden voor het ras in kwestie. Het zijn regels die per ras kunnen verschillen, omdat niet elk ras met dezelfde gezondheidsproblematiek te maken heeft. De regels die in een VFR staan dienen wel te passen binnen het raamwerk dat de Raad van Beheer hiervoor heeft opgesteld. Daarin staan ook minimale eisen waaraan fokdieren moeten voldoen en we vinden er ook de minimale eisen waaraan een fokker moet voldoen met betrekking tot een door hem gefokt nest.

Een VFR geldt binnen een rasvereniging en een tweede rasvereniging van hetzelfde ras kan dus enigszins afwijkende eisen en regels hebben.

De regels van de Raad van Beheer hebben overigens deels te maken met de regels van de overheid: regels mogen nooit in conflict zijn met wetgeving van de overheid.

Totstandkoming minimale voorwaarden voor de fokkerij van rashonden.

De Raad van Beheer hanteert normen waaraan rashonden moeten voldoen. Die normen verschillen per ras en de rasverenigingen hebben hierin inspraak. Zij dienen hiertoe een voorstel in. Er kunnen natuurlijk ook meerdere verenigingen zijn voor een ras, en daardoor kunnen de inzichten verschillen. Het eindoordeel van wat de al dan niet gehanteerde voorwaarden zullen zijn, ligt bij de Raad van Beheer. Mochten de uiteindelijk vastgestelde voorwaarden, waaraan de ouderdieren van het betreffende ras dienen te voldoen, niet met elkaar overeenkomen, dan hebben beide partijen de mogelijkheid om hun verschil van mening binnen één maand na dat het geschil geconstateerd is voor te leggen aan de Commissie Gezondheid.

Hiervoor kunnen experts van buitenaf worden ingeschakeld. De Commissie Gezondheid zal uiteindelijk een bindend advies aan het bestuur geven, dat aan de hand hiervan een besluit zal nemen.

RASSPECIFIEKE INSTRUCTIES

De Raad van Beheer stelde nog meer regels op: de RSI werd in het leven geroepen. RSI staat voor Ras Specifieke Instructie. In de regels van de RSI staan op dit moment 58 rassen die vanuit het oogpunt van gezondheid en welzijn extra aandacht behoeven. Op welke punten dat is, is terug te vinden in de formulieren zoals ze op de website van de Raad van Beheer staan.

Maar in de RSI staat meer: er is ook in opgenomen aan welke algemene regels alle honden op shows dienen te voldoen. Dat die regels nu zijn vastgelegd is een goede zaak: hierdoor kunnen keurmeesters op de genoemde zaken letten en honden erop afrekenen, ook als dit niet in de rasstandaard specifiek staat vermeld.

Algemene RSI-eisen voor alle honden:

Van exterieurkeurmeesters wordt verwacht dat zij aandacht besteden aan onderstaande problemen die in alle rassen kunnen voorkomen. Honden die deze problemen in meer of mindere mate vertonen dienen bij voorkeur met een GOED beoordeeld te worden en kunnen in elk geval nooit meer dan de kwalificatie Zeer Goed krijgen. Zij mogen zeker nooit voor een kampioenschapsprijs in aanmerking komen.

Disharmonie in constructie

Zowel in stand als in beweging dient er bij de hond sprake te zijn van een goede balans. Alle honden moeten in staat zijn om zich zonder problemen voort te bewegen en elke hond moet dat tijdens de exterieurkeuring in voldoende mate tonen.

Ademhaling

Alle honden moeten in staat zijn, in stand en beweging, normaal te ademen. Aandacht voor honden met overdrijvingen welke ademen bemoeilijken, zoals:

- Erg luidruchtige ademhaling en/of duidelijk hoorbare moeilijkheden bij de ademhaling;
- Zeer kleine en nauwelijks geopende neusgaten of neusgaten bedekt met huid;

Gebit

Het gebit van de hond moet conform de rasstandaard ontwikkeld zijn. Aandacht voor honden met kaak- en/of gebitsoverdrijvingen, zoals:

- Te smalle en te zwakke onderkaak
- Hoektanden die te dicht tegen de andere kaak staan en er soms zelfs ingegroeid zijn
- Extreem kleine gebitselementen
- Niet sluitende kaken

Ogen

Alle honden moeten heldere en droge ogen hebben zonder enig teken van ongemak. Aandacht voor honden met overdrijvingen welke irritatie(s) aan de ogen veroorzaken, zoals:

- Te grote en te uitpuilende ogen
- Te losse en te veel hangende oogleden
- Zichtbare ontstekingen en/of tranende ogen
- Zelfs voor het ras te kleine en/of te diep liggende ogen

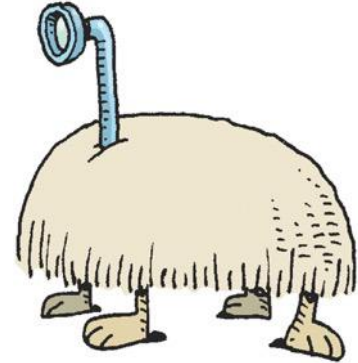
Te losse huid

Alle honden moeten een gezonde huid hebben zonder enig teken van ongemak. Aandacht voor honden met overdrijvingen welke irritatie aan de huid veroorzaken, zoals:

- Te veel rimpels en losse huid, zodat de neus en/of de ogen bedekt worden met huid
- Te veel losse huid op lichaam, ledematen en hoofd;

Overvloedige beharing en uiterlijke verzorging

De beharing mag niet zo overvloedig zijn, dat het de beweging of het gezichtsvermogen ernstig belemmert.

Voorbrengen van de hond

Het komt steeds meer voor dat rassen met een opgetrokken en gespannen lijn worden voorgebracht, zowel in stand als in beweging. Niet alleen is dit voor het welbevinden van de hond gedurende de keuring niet bevorderlijk, bovendien wordt hiermee een natuurlijk en rassetypisch gangwerk bemoeilijkt zo niet onmogelijk gemaakt.

Een hond moet op natuurlijke wijze met een losse lijn een correct en rastypisch gangwerk laten zien. Het optrekken van de hond bij de hals en/of de staart is verboden.

Overmatig gebruik van opmaakmiddelen (haarlak, poeder, gel) moet ontmoedigd worden.

De exposant die zich niet houdt aan de gangbare regels van het exposeren van een hond, dient de ring te verlaten. De hond zal niet meer gekeurd worden.

Overgewicht

De laatste tijd komt overgewicht bij honden regelmatig voor. Ook in de showring staan honden die door hun gewicht moeilijker kunnen lopen en/of ademen. Een verkeerde voeding is vaak het probleem, maar ook kunnen onvoldoende lichaamsbeweging of gezondheidsproblemen hiervan de oorzaak zijn.

Een hond waarvan een keurmeester de ribben niet meer kan voelen, er geen lendenpartij meer te zien is, die moeite heeft met lopen en/of ademen mag niet met een uitmuntende kwalificatie worden beoordeeld.

Temperament en gedrag

Alle honden moeten een (ring)gedrag vertonen, dat past in de huidige maatschappij.

Rassetypisch gedrag is toegestaan, maar overdreven verlegenheid, terughoudendheid of scherpheid is niet wenselijk.

Agressiviteit of angstig gedrag mag nooit getolereerd worden tijdens de keuring van een ras / hond en dient te resulteren in het diskwalificeren van de betreffende hond(en).

PLAN FAIRFOK

Binnen de kynologie vindt men het belangrijk dat er maatregelen worden genomen die ervoor zorgen dat er gezonde honden worden gefokt.

Met een aantal partijen werd daarom in 2014 een projectplan opgesteld: Plan van Aanpak FairFok. Het projectplan beschreef de ambities van de partijen en de maatregelen die zij wilden nemen. Sommige maatregelen lagen voor de uitvoering bij de organisatie, bij andere werkten verschillende partijen samen. Het projectplan richtte zich niet uitsluitend op

rashonden maar ook op niet-rashonden. Er was ook aandacht voor de grootschalige import van honden. Het Landelijk Informatie Centrum Gezelschapsdieren ondersteunde de ambitie van de intentieverklaring.

Een van de belangrijkste standpunten uit het Plan Fairfok was:

“Uitgangspunt voor alle betrokkenen is dat gezondheid, gedrag en welzijn belangrijker worden gevonden dan het uiterlijk.”

Het plan FairFok liep van 2014 tot 2018.

Dat het project is afgelopen wil natuurlijk niet zeggen dat de ambities die erin stonden niet meer worden nagestreefd, maar de intenties zijn nu breder getrokken.

In januari 2020 is een nieuw plan gepresenteerd: FairDog. Het is een logisch vervolg op FairFok dat sectorbreed is en zich ook op de wereld van de look-alikes, kruisingen, herplaatsers en (inter)nationale hondenhandel richt.

FairDog streeft onder andere naar een website met alleen betrouwbaar aanbod, met daarop honden met en zonder stamboom, uit binnen- of buitenland. Er moeten daarvoor criteria voor tal van zaken worden gemaakt. FairDog streeft naar transparantie over selectie en herkomst, (insleep van) infectieziektes, transport en nog veel meer.

De Deelnemers aan FairDog zijn: Citaverde College, Dibevo, Dier&Recht, Dierenbescherming, Faculteit Diergeneeskunde (Universiteit Utrecht), Koninklijke Nederlandse Maatschappij voor Diergeneeskunde (KNMvD), Stray Animal Foundation Platform, Hogeschool Van Hall Larenstein en Vereniging van Beroepsmatige Kennelhouders (VBK).

De Raad van Beheer heeft zich in februari 2021 teruggetrokken uit dit samenwerkingsverband.

Het gehele plan is te vinden op www.fairdog.nl.

REGLEMENTEN M.B.T. HET FOKKEN

AANVRAAG KENNELNAAM

(hoofdstuk III, Kynologisch Reglement)

Wie wil gaan fokken met zijn hond kan er voor kiezen dat te doen met of zonder

kennelnaam. Een kennelnaam is eigenlijk een toevoegsel aan de naam van een hond die maakt dat meteen duidelijk is van welke kennel de hond afkomstig is.

Wie een kennelnaam wil aanvragen kan een verzoek tot toekenning doen en vermeldt daarbij dan de gewenste kennelnaam en naam en adres van de perso(n)en die de kennelnaam wil(len) voeren.

Er mag per persoon per ras één kennelnaam worden gevoerd en die persoon moet ten minste achttien jaar oud zijn en in Nederland woonachtig zijn. De exacte voorwaarden zijn in het Kynologisch Reglement te vinden, maar vermeldenswaard is dat iemand die “een op winst gericht bedrijf uitoefent waarin honden worden verhandeld, dan wel rechtstreeks of indirect in of voor een zodanig bedrijf werkzaam is of daarin belangen heeft” geen kennelnaam krijgt toegekend. Dat zou namelijk in strijd zijn met de belangen van de kynologie.

Een kennelnaam kan een prefix zijn (komt voor de naam van de hond) of een affix (komt na de naam van de hond). De naam wordt gepubliceerd in de kynologische pers (de bladen “Onze Hond” en “Dogzine” en op de website van de Raad van Beheer. Wie denkt dat een naam teveel op zijn of haar eigen kennelnaam lijkt kan tot twee weken na de laatste publicatiedatum bezwaar aantekenen. Een dergelijk bezwaar komt zelden voor omdat de Raad van Beheer de namen al in de internationale database controleert, en de FCI doet dat later nogmaals. Na de publicatie en als er geen bezwaar is gemaakt, komt de kennelnaam op de website van de FCI (www.fci.be). Zodra dat het geval is, is de naam officieel toegekend.

Niet alles mag bij kennelnamen, er is een aantal regels waaraan men zich dient te houden. Familienamen mogen bijvoorbeeld niet. Dat geldt voor je eigen familienaam, maar ook die van een ander. Wie Pietersen heet mag dus geen Jansen gebruiken, want het is en blijft een familienaam. Soms glipt er natuurlijk een naam tussendoor, als het een woord is dat in Nederland niet bekend is als (familie)naam. Ook merknamen mogen niet gebruikt worden.

Plaatsnamen zijn ook niet toegestaan en ook dat gaat soms fout want niemand kent alle plaatsnamen van de hele wereld. Ook cijfers mogen niet en namen in een ander

letterschrift ook niet. Er worden wel regelmatig namen uit talen met ander schrijft gebruikt, bijvoorbeeld Chinese en Japanse namen, maar die worden dan fonetisch

opgeschreven. Losse letters zijn ook niet toegestaan, iets dat soms discussie geeft omdat dat in een andere taal zoals Engels een woord kan zijn.

Uitzonderlijk lange namen mogen ook niet en dat is domweg omdat er een limiet is aan het totale aantal toegestane letters: dertig.

Verder wordt er nog op gelet dat er geen namen worden toegekend die tot verwarring

kunnen leiden of aanstootgevend kunnen zijn. Wie geen kennelnaam heeft kan ook met stamboom fokken maar heeft extra beperkingen bij het aanvragen van de namen voor de pups.

DEKAANGIFTE, GEBOORTEAANGIFTE EN STAMBOOMNAAM

Als er een dekking heeft plaatsgevonden dient de fokker (de persoon die op dat moment rechtsgeldig eigenaar is van de teef) binnen drie weken na de dekking melding van die dekking te doen bij de Raad van Beheer. De dekaangifte kan worden gedaan door inzending van een formulier, maar tegenwoordig is het gebruikelijker de aangifte digitaal te doen. Hiervoor moet de eigenaar eerst een account hebben aangemaakt bij de Raad van Beheer, waarna hij op het afgeschermd deel van de site de aangifte kan doen via de button Mijn Dekangiftes.

Er dient bij deze aangifte te worden gemeld of er sprake was van een Kunstmatige Inseminatie of niet; als dat wel het geval is dienen de daarbij behorende papieren te worden meegezonden. Als er sprake is van Kunstmatige Inseminatie hoort er ook een dierenartsverklaring bij, en in die verklaring hoort ook het onderdeel van de controle op de identiteit van de reu.

Als het om inseminatie gaat van een reu die niet aanwezig was maar bijvoorbeeld elders woonachtig is of overleden, moet ook daarvan een verklaring aanwezig zijn. In deze gevallen is er sprake van aangeleverd sperma en dient de dierenarts te verklaren dat hij het sperma inderdaad verzegeld en in ongeschonden staat aangeleverd heeft gekregen, waarna de handeling kon worden verricht die tot de kunstmatige bevruchting kan leiden/heeft geleid.

Tegenwoordig kunnen ook rasverenigingen eigenaar zijn van opgeslagen sperma en in dergelijke gevallen dient niet de eigenaar van de reu te tekenen, maar de voorzitter en secretaris van de rasvereniging in kwestie. De betrokken vereniging treedt hierbij dan dus op als dek-reu-eigenaar en is daarmee ook verantwoordelijk voor het naleven van de regels ten aanzien van het gebruik van de dek-reu. Er is dan sprake van een overeenkomst tussen de rasvereniging en de reu-eigenaar. Een dergelijke constructie gaat altijd vergezeld van een Plan van Aanpak dat moet worden ingediend bij de Raad van Beheer en heeft als uitgangspunt dat de nesten, geboren via een dergelijke constructie, leiden tot verbetering van het ras of een noodzakelijke verbreding van de fokbasis.

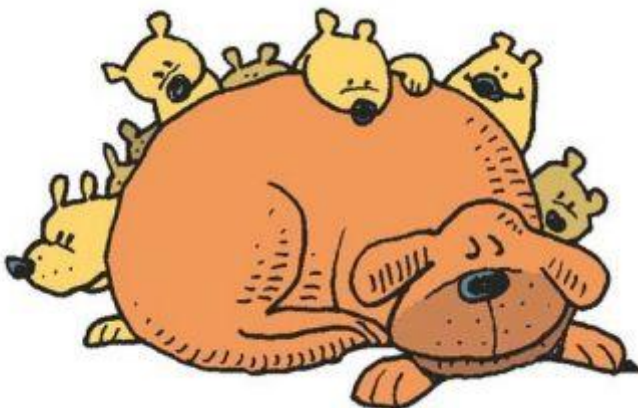
Overigens kan de reu-eigenaar het sperma ook overdragen aan een particulier. Ook dan is een overeenkomst tussen partijen noodzakelijk.

De dekaangifte staat in de daarvoor bestemde map tot hij gewijzigd wordt in een geboorteaangifte: als de pups geboren zijn en worden aangegeven zijn ze vervolgens zichtbaar onder de button "Mijn Geboorteaangiftes". De geboorteaangifte moet gedaan worden binnen tien dagen na de geboorte van de pups.

Hoewel het nest op een ander adres mag liggen dan waar de fokker zelf woont, dienen zowel fokker als pups zich op een adres in Nederland te bevinden. Om dek- en geboorteaangifte te doen bij de Raad van Beheer dienen de pups tevens in Nederland geboren te zijn.

Als de fokker pups in het nest heeft die wel leven maar die hij niet in het Nederlands Hondenstamboek wil inschrijven, dient hij de pups toch aan te melden en de redenen voor het niet inschrijven op te geven. Mocht één van de ouderdieren geïmporteerd zijn en nog niet in het Nederlandse Hondenstamboek zijn ingeschreven, dan moet het verzoek voor

inschrijving tegelijk met de dekaangifte worden ingediend.

De namen van de pups komen voor of na de kennelnaam van de fokker, al naar gelang het een prefix of affix betreft. Wie geen kennelnaam heeft kan per pup slechts een naam bestaande uit één woord registreren. Dat mogen bovendien geen samengestelde woorden zijn. De keuze is daardoor dus vele malen beperkter.

DNA-REGISTRATIE

In Nederland worden bij rashonden de pups voorzien van een chip door een controleur in dienst van de Raad van Beheer. Deze komt aan huis en controleert de gegevens van de fokker, de stamboom van de moederhond en de hond zelf.

Een fokker die geen lid is van een bij de Raad van Beheer aangesloten vereniging betaalt een extra bijdrage en om die reden wordt ook om een lidmaatschapsbewijs gevraagd.

De controleur neemt ook wangslimmonsters af bij de pups zodat er een DNA-profiel kan worden opgesteld. Op deze wijze wordt tevens vastgesteld of de pups daadwerkelijk nakomelingen van de opgegeven ouderdieren zijn. Mocht een van de ouderdieren nog geen DNA-profiel hebben dan kan bij dezelfde controle ook van hen een wangslimmonster worden afgenomen. Dit kun je als fokker vooraf opgeven.

De overheid heeft besloten dat alle pups die verkocht worden een registratieplicht hebben en die plicht, die in is gegaan per 1 april 2013, reikt verder dan de registratie die de Raad van Beheer doet.

Pups geboren vanaf 1 april 2013 moeten binnen 7 weken na de geboorte gechipt worden en binnen 8 weken na de geboorte bij een aangewezen databank worden geregistreerd. Alle honden, ongeacht leeftijd, die vanaf 1 april 2013 worden geïmporteerd, moeten binnen 2 weken worden geregistreerd. Zij moeten al gechipt zijn om Nederland in te

mogen. Voor de rest van het leven van de hond moeten alle veranderingen in de geregistreerde gegevens aan de databank worden doorgegeven, zodat de informatie up-to-date blijft. Wie zich niet aan de nieuwe regels houdt, riskeert een boete.

Dit wil feitelijk zeggen dat de fokker de pups op zijn naam dient te registreren en dat de nieuwe eigenaar zijn hond vervolgens moet overschrijven. Hiervoor zijn diverse databanken beschikbaar.

WET DIEREN

Er zijn nog meer wettelijke eisen waaraan een fokker moet voldoen.

In artikel 2 van de Wet Dieren vinden we onder 2.8 een hele reeks maatregelen.

Onder andere vinden we hier het verbod op het “voor de verkoop in voorraad hebben” of “voor verkoop aan te bieden” van dieren waarbij verboden lichamelijke ingrepen zijn verricht. Die ingrepen gaan bij honden over couperen van staarten en oren en het verwijderen van wolfsklauwtjes. Verder zijn er eisen opgenomen voor beroepsmatige fokkers.

Het is ook niet toegestaan dieren te verkopen die illegaal het land zijn ingekomen en daaronder verstaan we in ieder geval pups die onder de leeftijd van 15 weken zijn geïmporteerd: Nederland kent een importverbod voor honden die geen rabiësvaccinatie hebben gehad. Deze vaccinatie kan pas vanaf de leeftijd van 12 weken worden gegeven.

De pup die de grens overgaat dient tenminste drie weken daarvoor een vaccinatie te hebben gehad. Pups zijn daardoor dus altijd tenminste 15 weken oud als zij ons land binnenkomen en pups die verhuizen naar een land met deze regel kunnen ons land pas verlaten als zij 15 weken oud zijn – drie weken nadat de vaccinatie tegen rabiës gegeven is dus. Dat maakt pups die onder de leeftijd van 15 weken ons land binnenkomen dus illegaal.

Deze EU-maatregel is in het leven geroepen om de rabiësverspreiding zoveel mogelijk tegen te gaan, maar tegelijk was er de hoop dat het zou helpen de illegale hondenfokkerij en -import een halt toe te roepen. Handhaving van dat laatste is echter een groot probleem.

In de EU zijn veel landen die deze regel hanteren maar er zijn er ook veel die ontheffing hebben ingevoerd. Wie naar een dergelijk land wil exporteren moet opletten: pups mogen er weliswaar vanaf 8 weken de grens over maar de landen die worden gepasseerd kunnen andere regels hebben. Denemarken staat bijvoorbeeld import toe vanaf 8 weken. Maar wie er een pup heen wil exporteren, zal deze per vliegtuig moeten vervoeren, want Duitsland heeft andere eisen.

Wie een pup wil importeren die van buiten de EU komt (en sinds 31-1-2021 valt ook het Verenigd Koninkrijk daaronder) dient zich aan andere regels te houden. Controleer altijd per land welke eisen gehanteerd worden want de zogenaamde "Rabiës-status" van een land kan bepalend zijn voor de gestelde eisen. Niet alle landen hebben de status "vrij", ook "laag-risico" of "hoog-risico" is mogelijk. De eisen die gelden voor import vanuit zo'n land hebben met die status te maken.

WETGEVING OMTRENT VACCINEREN EN TITEREN

Een andere regel die we elders in de wet vinden, in het Besluit Houden van Dieren, betreft het vaccineren van pups voordat zij de fokker verlaten. De wet schrijft voor: "Een hond wordt binnen 7 weken na de geboorte tegen de in het eerste lid, onderdelen a en b, bedoelde ziekten ingeënt, met dien verstande dat, in het geval van verkoop of aflevering, de hond uiterlijk 7 dagen vóór het moment van verkoop of aflevering wordt ingeënt."

Met die ziektes wordt bedoeld op parvovirusinfectie, hondenziekte (distemper of de ziekte van Carré) en infectieuze hepatitis (Hepatitis Contagiosa Canis).

Maar deze regel geldt volgens de wet alleen voor bedrijfsmatige hondenhouders, zo wordt duidelijk aangegeven. Dat betekent dat de zogenaamde "hobbyfokkers", de mensen dus die misschien eens per jaar een nestje fokken, deze vaccinatieverplichting niet hebben. Is het dan niet belangrijk dat een pup beschermd het nest verlaat?

De Raad van Beheer heeft er een duidelijke mening over. In het VFR-format vinden we onder de onderdelen die de rasverenigingen verplicht dienen op te nemen onder punt 8 de volgende regel:

8.1. Ontwormen en enten: de fokker draagt zorg voor het deugdelijk ontwormen en inenten van de pups volgens gangbare veterinaire inzichten en voor een volledig door de dierenarts ingevuld en ondertekend Paspoort voor Gezelschapsdieren. De pups dienen bij aflevering adequaat ontwormd te zijn en zij dienen voorzien te zijn van een unieke ID transponder.

De Raad is dus van mening dat een goede vaccinatie van belang is en dat het Paspoort voor Gezelschapsdieren volledig ingevuld en ondertekend is door een dierenarts.

Maar er is meer dan alleen vaccineren: het is ook mogelijk om antilichamen tegen ziekteverwekkers te bepalen via het zogenaamde "titeren". De huidige veterinaire inzichten met betrekking tot vaccineren en titeren lijken te veranderen.

Titeren wil zeggen dat er via afname van een druppel bloed wordt gekeken of er nog maternale afweerstoffen aanwezig zijn. Deze maternale afweerstoffen krijgen pups via de biest binnen. Als er nog (maternale) antistoffen aanwezig zijn, is de kans klein dat een vaccinatie zal aanslaan.

Het principe van titeren is dat er pas wordt gevaccineerd als de hoogte van de nog aanwezige antistoffen dermate laag is dat de kans dat de vaccinatie aanslaat maximaal is. Als deze methode gebruikt wordt door fokkers wil dat dus zeggen dat de kans aanwezig is dat de pups zonder vaccinatie, maar wel beschermd door maternale antistoffen die getest zijn door middel van een titerbepaling, het nest verlaten. Dit wordt officieel vermeld in het Europees dierenpaspoort.

Wettelijk gezien is dit toegestaan bij mensen die hobbymatig fokken: de hobbyfokker heeft immers geen vaccinatieverplichting.

Het VFR van de Raad van Beheer zegt: "...de fokker draagt zorg voor het deugdelijk ontwormen en inenten van de pups volgens gangbare veterinaire inzichten..."
Maar wat zijn die gangbare veterinaire inzichten?

In het titeren van honden en met name het titeren van pups is Nederland een koploper. De wetgeving voorziet bij hobbyfokkers niet in deze methodiek, simpelweg omdat het daarvoor nog te onbekend is. Toch kunnen we er niet aan voorbij gaan, want met name in Nederland en België wordt het steeds gebruikelijker dat niet alleen volwassen honden maar ook pups worden getiterd voor zij het nest verlaten. Wanneer pups getiterd worden in het nest kan het gebeuren dat er nog geen vaccinatie wordt gegeven maar een advies voor een tweede maal titeren. Dat wordt dan gedaan omdat de waardes aangeven dat vaccinatie niet zou aanslaan omdat de gemeten waardes van de maternale antistoffen nog te hoog zijn. In die gevallen vertrekt een pup dus naar zijn nieuwe eigenaar met een volledig ingevuld en getekend paspoort zonder vaccinatie maar met een afgetekende verklaring waaruit blijkt dat er nog voldoende maternale bescherming is.

Een dergelijke handelswijze betekent dat pups het nest verlaten met een bescherming, aangegeven en afgetekend in het dierenpaspoort door een dierenarts, die hiermee aangeeft dat een en ander geschied is volgens zijn beroepsmatig veterinair inzicht.

Let wel, we hebben het hier nadrukkelijk over hobbyfokkers en dus niet over mensen die beroepsmatig fokken. Zij dienen te allen tijde hun pups gevaccineerd te verkopen, zoals de wet dit ook voorschrijft.

Bij hobbyfokkers is het dus toegestaan de pups op deze wijze te verkopen, tenzij de fokker in kwestie bij een rasvereniging is aangesloten en het VFR van die vereniging andere eisen stelt. In dat geval dient een fokker zich te houden aan de daar omschreven regels.

GEREGLEMENTEERDE ADMINISTRatieve AFHANDELING

Voor een pup vertrekt van de fokker zijn er nog andere regels waaraan moet worden voldaan.

Voor de stamboom moet er een microchip worden ingebracht, waarvan het nummer is gekoppeld aan het NHSB-nummer van de pups. Voor stamboomloze honden geldt overigens hetzelfde, met dit verschil dat rashonden de chip ingebracht krijgen door een nestcontroleur van de Raad van Beheer. Honden zonder stamboom worden gechipt door een dierenarts.

De chipnummers van de honden dienen vervolgens door de fokker te worden aangemeld in een landelijke databank. Het is mogelijk om de hond in meerdere, ook buitenlandse databases aan te melden.

Deze regels zijn opgesteld door de overheid. De wet stelt dat pups binnen 7 weken na de geboorte moeten worden gechipt. Ook geïmporteerde honden moeten worden gechipt als zij dat nog niet zijn, en geïmporteerde pups dienen al in het buitenland (het land van herkomst) gechipt te zijn. Of dat daadwerkelijk gebeurd is kan worden gezien aan het chipnummer. Een rashond is ook te herkennen aan zijn chipnummer en wel aan de eerste vijf cijfers van dat nummer. Voor Nederland is de code voor rashonden 528. De code van de Raad van Beheer is 14, de twee cijfers na de landencode dus.

Een fokker dient de honden te registreren op zijn naam en de nieuwe eigenaar dient de pup vervolgens op zijn naam te zetten. De fokker kan de chipnummers na verkoop dus afmelden.

Wie een hond in eigendom heeft die niet gechipt is, of een gechipte hond die niet geregistreerd is, is daarvoor strafbaar. De straf kan gevangenisstraf zijn en een geldboete kan oplopen tot € 19.500,=.

Het chippen en registreren is door de overheid ingesteld om zo hondenhandelaren op te sporen en te vervolgen.

FOKKERSETHIEK

Naast de wettelijk voorgeschreven regels zijn er natuurlijk ook nog de ongeschreven regels. Hoe gaat een fokker met de pupkopers om?

Veel fokkers zijn lid van een rasvereniging, waar dan op de website wordt aangegeven dat er een nest aankomt, of wellicht al geboren is. Maar ook een eigen website, facebookpagina of een ander medium is een mogelijkheid. Welke de fokker gebruikt is uiteraard een persoonlijke keuze. Houd er rekening mee dat veel meer mensen zo'n pagina bezoeken dan je beseft. Alles wat bezoekers lezen kunnen ze op hun eigen manier interpreteren. Fokkers zitten vaak min of meer in een glazen huisje; oppassen met wat er geplaatst wordt over honden (en mensen en organisaties!) is dus verstandig.

OMGANG MET EN BEGELEIDING VAN PUPKOPERS

Een fokker dient goede voorlichting te geven aan de kopers over de opvoeding, de voeding en allerhande zaken die hij voor zijn of haar ras van belang vindt. Het is altijd praktisch om van zulke dingen een en ander op papier te zetten. Wie naar een nest pups zit te kijken zal maar half meekrijgen wat de fokker allemaal vertelt.

Een goed contact tussen koper en fokker is ook van groot belang. Een betrokken fokker houdt de naam van zijn ras hoog. Contact houden (voor zover de koper dat wil) en zorgen dat je als fokker bereikbaar bent voor vragen is daarom belangrijk. Een goed contact is veel waard, zeker als er misschien problemen ontstaan. Dan is de fokker degene waar de mensen naar terug zullen gaan voor vragen.

Ook als er een aandoening wordt geconstateerd hoort een fokker klaar te staan voor de kopers. Als er sprake is van een erfelijke aandoening dient een fokker te kunnen aantonen dat hij naar beste weten en kunnen gefokt heeft, met andere woorden: dat hij er alles aan gedaan heeft een gezonde hond te fokken. Over het algemeen zal een VFR van de rasvereniging in de meeste aandoeningen voorzien. Wie volgens die regels fokt, moet dat kunnen aantonen. Als bekend is dat er andere aandoeningen zijn in een ras dient de fokker er alles aan te doen om te voorkomen dat zo'n probleem de kop zal opsteken bij zijn gefokte pups. Als dat niet het geval is kan een fokker een serieus probleem hebben, want elke fokker is altijd verantwoordelijk voor problemen bij door hem gefokte pups.

Het is dan ook ten zeerste aan te raden altijd in gesprek te blijven met de kopers en bij problemen de eerste te zijn die met een voorstel komt om de gerezen problemen op te lossen. Op de vraag hoeveel er dan vergoed zou moeten worden is geen eenduidig antwoord te geven, dat kan van geval tot geval verschillen.

SOCIAL MEDIA

Veel fokkers hebben een website voor hun kennel, en steeds meer fokkers gebruiken ook social media om bekendheid aan hun honden en hun fokplannen te geven. Dat heeft grote voordelen. Bezoekers van zo'n pagina kunnen geïnteresseerd in de honden raken, zeker als er aantrekkelijke foto's gedeeld worden.

Als er pups geboren gaan worden kunnen social media als geweldige marketing werken, en mogelijke pupkopers trekken. Dat is natuurlijk prettig, want elke fokker heeft graag een ruime keus in wie wel, en wie niet geschikt lijkt als pupkoper.

Maar sociale media hebben ook hun nadelen. Het is goed om te bedenken dat social media werken als een etalage. Iedereen kan meekijken, ook mensen die niet meteen de beste bedoelingen hebben. Foto's zijn makkelijk te kopiëren, en kunnen op de vreemdste plaatsen terug te vinden zijn. Het lijkt grappig, zo'n pup die zich net door de viezigheid heeft gedraaid. Het is minder grappig wanneer die foto later gebruikt wordt om te laten zien hoe slecht er bij die fokker werd schoongemaakt.

Dit geldt zeker ook voor webcams. Steeds meer fokkers gebruiken een webcam om de geboorte te delen met de aanstaande pupkopers. Helaas gaat een geboorte niet altijd even makkelijk. Bedenk van tevoren of het wel zo handig is dat pupkopers meekijken bij de geboorte van een dood pupje, of bij andere akelige problemen. Maar zelfs als alles perfect gaat kan een geboorte een behoorlijke smerige toestand worden. De webcam draait door, en ook hier geldt dat die filmpjes weer overall kunnen opduiken. Iets anders om rekening mee te houden is dat beloftes gedaan op social media, hoe terloops ook, kunnen gelden als koopovereenkomst. Een grappig

bedoelde opmerking bij een foto zoals “kijk, jouw puppy!” is zo’n voorbeeld. Mocht de fokker bij nader inzien toch geen pup aan deze persoon willen verkopen, dan kan dat problemen geven. De grappig bedoelde opmerking kan als een bindende koopovereenkomst worden beschouwd. Datzelfde geldt ook voor toezeggingen in privé-berichtjes via WhatsApp, email of Messenger.

Social media zijn dus prima te gebruiken als advertentie voor een kennel. Het is wel zaak om er verstandig mee om te gaan. Alles wat op social media gezet wordt, hoe leuk en positief het ook bedoeld is, kan worden geckaapt, vervormd, en voor andere doeleinden gebruikt.

KOOPOVEREENKOMST

Wie een nest fokt zal (een aantal van) de pups verkopen en het is verstandig dat goed te regelen. Een koopovereenkomst is namelijk sneller een feit dan veel mensen beseffen. Er zijn nogal wat verkeerde aannames over koopovereenkomsten en wat daarin nu wel en niet precies mag. Ook zijn er veel verkeerde aannames over de geldigheid van een overeenkomst. Zo wordt er vaak gezegd dat iets niet geldig is “als het niet bij een notaris is gemaakt/getekend”.

Elke uitwisseling van geld en goederen is een wettelijke overeenkomst. Wie een brood haalt bij de bakker heeft al een overeenkomst met die bakker: hij betaalt en krijgt daarvoor in ruil een brood. Als dat brood om welke reden dan ook niet deugt kun je als koper klagen en zal de verkoper, de bakker dus, proberen dat probleem op te lossen.

Voor de wet is een pup vergelijkbaar met dat brood, een auto of een wasmachine. Wie de pup heeft is de verkoper, wie de pup koopt en daarvoor betaalt is de koper.

Wie als fokker een afspraak maakt met een belangstellende en een pup toezegt, is aan die toezegging gebonden. Daarvoor hoef je niet naar de notaris (net zomin als voor dat brood en die wasmachine). Het is verstandig je te realiseren dat een enkele mondelinge toezegging al als een rechtsgeldige overeenkomst geldt en een toezegging via mail of op een andere geschreven wijze is dat ook. Een fokker kan dus niet zomaar halverwege besluiten dat hij toch maar liever niet zijn pup verkoopt aan iemand; wie tussentijds de transactie wil ontbinden moet daar heel goede redenen voor hebben en dat ook kunnen aantonen. Anders kan een koper via de rechter alsnog levering van de pup afdwingen.

Het is dus belangrijk dat een fokker heel zeker van zijn zaak is voor de definitieve

toezegging wordt gedaan. Omgekeerd geldt dat overigens ook, al zullen niet veel fokkers een koper tot afname willen dwingen als de koper besluit af te haken. Wie een pup verkoopt doet er dus goed aan dat te bevestigen met een schriftelijke koopovereenkomst.

In zo'n overeenkomst staan vooral de rechten en plichten van zowel koper als verkoper. Er wordt in opgenomen:

- De namen en adressen van koper en verkoper;
- Het ras, geslacht, naam, chipnummer, stamboomnummer en de geboortedatum van de te (ver)kopen hond, plus eventueel bijzondere kenmerken;
- De prijs van de hond;
- Het feit dat verkoper de fokregels zoals genoemd in het Besluit houders van dieren, en de regels uit het Kynologisch Reglement en die van het verenigingsfokreglement in acht heeft genomen;
- Eventuele andere afspraken.

Bij veel rassen is gebruikelijk een aanhangsel aan de koopovereenkomst toe te voegen waarin de erfelijke ziektes beschreven worden die in het ras voorkomen. Uiteraard horen daar ook de uitslagen van de eventuele testen van de ouderdieren bij.

Er zijn veel fokkers die aanvullende afspraken in de overeenkomst zetten en dat kan ook gewoon, maar wel binnen zekere grenzen. De wet bepaalt namelijk dat wat er in een contract staat "redelijk en billijk" moet zijn.

Soms wil een fokker graag de controle houden. Het is belangrijk te realiseren dat dat niet altijd "redelijk en billijk" is. Een fokker kan bijvoorbeeld niet eisen dat iemand een bepaald merk voer blijft geven. Afspreken dat er gecastreerd moet worden kan wel, maar bezwaar aantekenen achteraf heeft soms succes. Een moverende reden kan zijn dat al bekend is dat de pup een ziekte of afwijking heeft waardoor het onverantwoord zou zijn ermee te fokken. Zoiets zou dan wel in de overeenkomst moeten worden aangegeven.

Als er geen goede redenen zijn is zo'n castratie-eis dus niet redelijk. Bovendien is het ook een inbreuk op het zogenaamde eigendomsrecht: wie eenmaal een product gekocht heeft kan en mag daarmee -binnen de regels van de wet- doen wat hij wil.

Ook de eis om niet met een pup te mogen fokken is niet redelijk, om dezelfde redenen.

Anderzijds zal een rechter er wel van uitgaan dat de koper op de hoogte was van de eis en bij zijn volle verstand heeft getekend. Wie achteraf dus terug wil krabbelen zal hard moeten kunnen maken waarom hij eerst akkoord ging en nu niet meer.

WET DIEREN

Fokkers dienen zich uiteraard aan de wet te houden. Ze hebben direct te maken met de Wet Dieren en specifiek met Artikel 2.6 lid 2, waarin omschreven staat hoe dat precies zit.

Artikel 2.6. Fokken van dieren

2 Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen voor het onderwerp, bedoeld in het eerste lid, regels worden gesteld voor bij deze maatregel aangewezen diersoorten of diercategorieën die betrekking hebben op onder meer:

- a. een verbod op het fokken of het voor de fok gebruiken van:
 - 1°. dieren die beschikken over een bepaalde aandoening die, of een uiterlijk kenmerk dat, de gezondheid of het welzijn van het dier of de nakomelingen van het dier kan aantasten;
 - 2°. dieren die een gevaar kunnen opleveren voor de veiligheid van mens of,
 - 3°. andere bij of krachtens algemene maatregel van bestuur aangewezen, diersoorten of diercategorieën;
- b. de methode van fokken, waaronder een verbod op bepaalde methoden van;
- c. het voorafgaand aan het fokken door de fokker te verrichten of te doen onderzoek bij dieren waarmee wordt gefokt naar de aanwezigheid van aandoeningen die de gezondheid of het welzijn van de dieren of de nakomelingen van die dieren kunnen aantasten;
- d. hygiëne, het voorkomen van de verspreiding van dierziekten, zoönose en ziekteverschijnselen, en het weren van ziekteverwekkers;
- e. het aantal nesten dat dieren gedurende een bepaalde periode krijgen, en
- f. de bij te houden en te overleggen gegevens.

Lid 2 van artikel 2.6 gaat over het al dan niet toestaan in de fokkerij van fokdieren. Voor hondenfokkers is met name lid 2.a lid 1 van belang. Daar staat: dieren die beschikken over een bepaalde aandoening die, of een uiterlijk kenmerk dat de gezondheid of het welzijn van het dier of de nakomelingen van het dier kan aantasten.

Simpel vertaald: met een dier dat een afwijking of aandoening heeft dat het welzijn van het dier of zijn nakomelingen kan aantasten, mag niet gefokt worden.

Dat is een lastige regel, want hoe moet dat geïnterpreteerd worden?

Er mag niet met een lijder van een ziekte gefokt worden. Dat lijkt logisch, maar als het om een ziekte gaat die te testen is en het is mogelijk een vrije partner te kiezen, is het dan wel moreel verantwoord? Of als het gaat om een probleem dat niet ziekmakend of dodelijk is? De Raad van Beheer doet er alles aan om de genenpool van de hondenrassen zo breed mogelijk te houden, en in dat licht zou een dergelijke combinatie dus in hoge uitzondering te verantwoord zijn. Daarbij moet altijd de vraag gesteld worden of een fokker voor zijn kennel fokt, of voor de populatie.

Maar: de wet staat dit niet toe: met zieke dieren mag niet worden gefokt. Hoe “ziek” moet worden geïnterpreteerd staat overigens niet uitgebreid omschreven en dat is lastig want

daardoor is het vaak niet duidelijk wat er kan en wat niet mag. Dit is vooralsnog een lacune in de wet.

In het Besluit Houders van dieren staat verder uitgewerkt hoe de Wet Dieren moet worden toegepast.

In dit besluit is met name artikel 3.4 van belang, waarvan met name lid 1, 2 en 3 van toepassing zijn op honden:

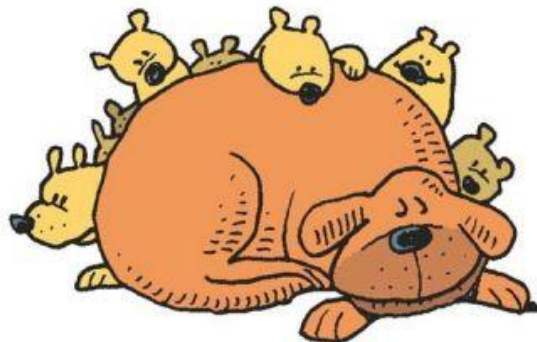
Artikel 3.4. Fokken met gezelschapsdieren

1. Het is verboden te fokken met gezelschapsdieren op een wijze waarop het welzijn en de gezondheid van het ouderdier of de nakomelingen wordt benadeeld.
2. In ieder geval wordt bij het fokken, bedoeld in het eerste lid, voor zover mogelijk voorkomen dat:
 - a. ernstige erfelijke afwijkingen en ziekten worden doorgegeven aan of kunnen ontstaan bij nakomelingen;
 - b. uiterlijke kenmerken worden doorgegeven aan of kunnen ontstaan bij nakomelingen die schadelijke gevolgen hebben voor welzijn of gezondheid van de dieren;
 - c. ernstige gedragsafwijkingen worden doorgegeven aan of kunnen ontstaan bij nakomelingen;
 - d. voortplanting op onnatuurlijke wijze plaatsvindt;
 - e. het aantal nesten of nakomelingen dat een gezelschapsdier krijgt de gezondheid of Het welzijn van dat dier of de nakomelingen benadeelt.
3. Een hond krijgt binnen een aaneengesloten periode van twaalf maanden ten hoogste één nest.

Het is met name deze wet waar men zich in rechtszaken op beroept en het is dan ook van groot belang dat fokkers zich hiervan goed bewust zijn en hier hun verantwoording in nemen.

De tijd die er tussen nesten dient te zitten wordt hier ook bepaald en de Raad van Beheer heeft dat aldus overgenomen in het KR.

Hoewel kopers een onderzoeksplicht hebben – zij dienen zich te hebben verdiept in het “product” voor ze tot aankoop overgaan, om zo eventuele risico’s te kunnen inschatten – hebben ook fokkers duidelijk een verantwoording, namelijk het leveren van een goed product.

Colofon

Marjoleine Roosendaal

Cartoons - Wim Steenhagen

Kaartje Nederland: Jan Coppens